

A. K.

**Adw. dr Zygmunt Banaszewski
[wspomnienie pośmiertne]**

Palestra 31/6(354), 82-83

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zaraz potem został przyjęty na aplikację adwokacką w Izbie poznańskiej.

Wpisany na listę adwokatów w Izbie wrocławskiej na mocy uchwały z 17 listopada 1950 r., rozpoczął praktykę zawodową w Zespole Nr 3 we Wrocławiu w 1952 r. W zespole tym pracował aż do swego przejścia na emeryturę.

Był kierownikiem Zespołu Adwokackiego Nr 3 we Wrocławiu, a później dziekanem Izby wrocławskiej w latach 1956—1964 (Izba ta obejmowała wówczas cztery dzisiejsze województwa dolnośląskie). Był też członkiem NRA, a w latach 1958—1963 członkiem Wydziału Wykonawczego tejże Naczelnej Rady.

Na tych wysokich stanowiskach w samorządzie adwokackim dał się poznać jako człowiek o mocnym charakterze. Podziwiano jego pracowitość i pryncypialność. Jego zasługą było uzyskanie i zaadaptowanie na potrzeby adwokatury budynku przy ul. Sądowej nr 4 we Wrocławiu. W budynku tym mieszczą się do dzisiaj lokale wszystkich wrocławskich zespołów adwokackich i Rady. To On także zainicjował i pomógł wybudować pomieszczenia dla Zespołu w Jeleniej Górze.

W latach 1956—1964 praca dziekana Rady we Wrocławiu była szczególnie trudna i niewdzięczna. Kłopoty wiązały się wówczas z niemożnością zharmonizowania postulatów resortowych i samorządowych. Nieuniknionym następstwem tej sytuacji było popadanie w konflikt bądź z jedną, bądź z drugą stroną, co najmocniej obciążało funkcje dziekana. Dzisiaj, z upływem lat i coraz lepszym rozumieniem owej epoki, postać byłego dziekana Józefa Michalaka wydaje się być jeszcze bardziej pozytywna i jeszcze bardziej wzniosła.

Pogrzeb zasłużonego dziekana Rady odbył się dnia 1 grudnia 1986 r. na cmentarzu przy ul. Bujwida. Zgromadził on liczne rzesze przyjaciół Zmarłego, znajomych i wiernych klientów. W imieniu kolegów Zespołu Adwokackiego Nr 3 żegnał Go adv. Jan Chmielnikowski, a w imieniu Okręgowej Rady Adwokackiej we Wrocławiu sekretarz tejże Rady.

Cześć Jego pamięci.

A. K.

2

Adw. dr Zygmunt Banaszewski

W dniu 3 stycznia 1986 r. zmarł adw. dr Zygmunt Banaszewski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 4.

Urodził się 25 sierpnia 1916 r. we wsi Dobrowola (pow. stopnickiego) w rodzinie chłopskiej. Był jednym z dziesięciorga ro-

dzeństwa. Ukończył gimnazjum w Pińczowie, a w latach 1935—1939 studiował na Wydziale Prawa UJ.

W czasach okupacji przebywał w wsi, organizując chłopskie oddziały partyzanckie, a jednocześnie udzielał się w kompletach tajnego nauczania.

W 1945 r. rozpoczął pracę jako asystent przy katedrze ekonomii politycznej UJ. W tym samym roku uzyskał dyplom doktora na podstawie pracy *Agrarne gospodarstwo Polski na tle światowej sytuacji gospodarczej* (promotorem pracy był profesor Adam Krzyżanowski). W 1946 r. przeniósł się na Uniwersytet Wrocławski, gdzie pracował jako asystent, a później jako adiunkt przy katedrze ekonomii politycznej na Wydziale Prawa. W związku z likwidacją tej katedry a potem katedry prawa handlowego, przydzielono go w końcu do katedry prawa cywilnego.

Charakterystyczne dla owych czasów reorganizacje, które usunęły z zakresu zainteresowań naukowych dra Banaszewskiego klasyczną ekonomię polityczną i prawo handlowe, spowodowały, że młodemu pracownikowi naukowemu wymykały się przedmioty jego zainteresowań i dlatego musiał zmieniać raz po raz tematy swych badań. Zrażony tym stanem rzeczy, rozpoczął aplikację w Prokuraturii Generalnej we Wrocławiu. Po jej zakończeniu wpisany został na listę adwokatów w 1951 r., a następnie rozpoczął praktykę we Wrocławiu najpierw w Zespole Nr 2, potem zaś w Zespole Nr 4, w którym pracował aż do śmierci.

Adw. dr Zygmunt Banaszewski był wybitną indywidualnością o szerokim zakresie zainteresowań. Zajmował się np. astronomią, w związku z czym wybrano go na prezesa Towarzystwa Astronomicznego — Oddział we Wrocławiu. Przyniósł się do uruchomienia obserwatorium na Wzgórzu Partyzantów we Wrocławiu. Udzielał się także politycznie jako działacz Stronnictwa Ludowego. Był niezwykle serdeczny, zawsze uśmiechnięty, życzliwy dla kolegów i ofiarny dla klientów, którym pomagał w wielu wypadkach bezinteresownie. Był powszechnie lubiany. Jego pogrzeb na cmentarzu Osobowickim zgromadził tłumy życzliwych mu kolegów, przyjaciół i klientów, szczerze bolejących w związku z Jego odejściem z naszego grona na zawsze.

A. K.

3

Adw. Tadeusz Kaszubski

Dnia 1 stycznia 1987 r. zmarł adw. Tadeusz Kaszubski. Urodził się 13 marca 1916 r. w Radomsku (woj. łódzkie). Nauki podstawowe pobierał w Piotrkowie Trybunalskim, do gimnazjum